

[Auken.]

bindelse med den resterende del af planreformen. Vi har ikke i udvalget kunnet sidde og foregribe denne lovgivnings indhold, det falder helt uden for vor kompetence. Men vi har peget på den forenklingens mulighed, der foreligger, hvis man f. eks. overvejer at overføre fredningsplanudvalgenes kompetence til amtsrådene. Vi er klar over de vanskeligheder, der er i en sådan overflyttelse og vil med vore bemærkninger, kun sige, at det efter vores opfattelse er et problem, der skal løses, men at det selvfølgelig må bero på en samlet vurdering af de fredningsmæssige og de almindelige administrative hensyn, inden man kan låse sig endeligt fast på denne lovgivning.

I øvrigt har vi i betænkningen lagt stor vægt på sammenhængen mellem den fysiske og den økonomiske planlægning, idet vi dog har erkendt vanskeligheden ved på forhånd at sige, hvordan denne sammenhæng i enkeltheder skal være.

Vi må afvente de forhandlinger, der i øjeblikket føres mellem stat, amter og kommuner om en samstemning af budgetlægningsprocedurerne, inden vi detaljeret kan se, hvordan den fysiske og økonomiske planlægning nærmere skal koordineres. Men det er givet, at uden en snæver sammenhæng mellem den økonomiske og fysiske planlægning når vi ikke til det fornuftige, afbalancerede resultat, vi alle er interesserede i.

Når jeg skal slutte disse betragtninger, synes jeg trods alt, at jeg efter mere indgående at have beskæftiget mig med de ændringsforslag, vi har stillet, skylder at pege på de ting, som ikke er blevet ændret ved behandlingen i udvalget. Vi har nemlig ikke ændret de tre hovedbestanddele i lovgivningen. Vi har ikke svækket landsplanlægningens betydning for den lokale planlægning. Vi har ikke ændret i § 4, hvorefter der kan gives bindende landsplandirektiver, der skal lægges til grund for den regionale planlægning. Vi har ikke ændret ved samarbejdsproceduren mellem amter og kommuner ved udformningen af regionalplanerne efter §§ 10-13. Vi har sagt, at hvis man lokalt kan finde ud af mere smidige måder at løse problemerne på i lovens ånd, er vi meget interesserede i det og meget positive over for det. Men vi har ikke ønsket at ændre en procedure, der nok på papiret kan virke kompli-

ceret, men som dog, når man analyserer den nærmere, tilgodeser befolkningernes mulighed for at gøre sig gældende og tager hensyn til en samarbejdspræget linje i hele planlægningslovgivningen.

Endelig har vi ikke ændret ved § 14, som giver boligministeren ret vidtgående mulighed for i godkendelsesproceduren i forhold til de regionale planer at gribe ind og sikre, at landsplanlægningsmæssige hensyn bliver varetaget også i denne fase.

Det har for socialdemokratiet været meget tilfredsstillende, at alle fem partier har kunnet blive enige om hovedlinjerne i dette lovforslag, og at vi i fællesskab har kunnet finde frem til forbedringer, der modvirker dobbeltadministration, tager uheldige ting ud af lovforslaget og peger på yderligere forenkling- og rationaliseringsmuligheder. Jeg synes, der er grund til endnu en gang at sige de øvrige ordførere tak for det arbejde, der her er gjort, og for den imødekommenhed, der er blevet lagt for dagen i udvalgsarbejdet.

Jeg kan altså på socialdemokratiets vegne helt anbefale det foreliggende forhandlingsresultat.

Hans Tøft: Hr. Auken betegnede det som en historisk dag. Nu har hver dag jo sin historie, og jeg tror, at befolkningen mange gange også med hensyn til den lovgivning, hr. Auken har været med til at vedtage, ser tilbage på denne historie med større eller mindre lyst. Men jeg tror da, der her tegner sig et billede af noget, der kan blive fornuftigt, også når vi ser det i en helhed sammen med de planlægningslove, der skal vedtages i næste folketingsamling.

Hr. Auken troede det ikke muligt under første behandling, at vi skulle nå frem til enighed. Jeg tror, jeg kan sige, at hvis hr. Auken i udvalget havde stået lige så stejlt, som han gjorde under førstebehandlingen, på sit krav om at få lovforslaget gennemført fuldstændig, som det forelå, havde vi ikke nået denne enighed. Hr. Auken siger, at det var stor imødekommenhed fra vores side, der skabte enigheden. Hvis hr. Auken med denne imødekommenhed også hentyder til de store indrømmelser, hr. Aukens parti har gjort under de udvalgsforhandlinger, der har været, og som hr. Auken mener er forbedringer, har jeg ikke noget imod ord-